

217 Kriste, světa Spasiteli

transpozice -7

1. Kris - te, svě - ta Spa - si - te - li, než se hvěz - dy ro - zho - ře - ly,
tys už v krá - se, slá - vě, mo - ci, od vě - ků byl ro - ven Ot - ci.

2. Jase z jasu Otce svého,
naděje jsi tvorstva všeho;
slyš, jak lid ti na kolenou
zpívá chválu zaslouženou.

4. Dnešní den to dosvědčuje,
rok co rok se opakuje,
že se rodíš, Spáso, v těle
z lásky Boha Stvořitele.

6. Ať tím víc, tím horoucněji
lidské chvály k nebi znějí,
neboť krev tvá hřích náš smyla,
naše zrady vykoupila.

3. Rozpomeň se, tvůrčí Slovo,
že jsi tělo člověkovo
vzalo z lůna čisté Panny,
abys přebývalo s námi.

5. Tebe hvězdy, vody, lesy,
zem a všechno pod nebesy
písní nových díků chválí
za čin spásy dokonalý.

7. Jako tobě, Jezu Kriste,
narození z Panny čisté,
tak i Otci, Duchu sláva
věky věků ať se vzdává.

2. Ja - se z ja - su Ot - ce své - ho, na - dě - je jsi tvor - stva vše - ho;

slyš, jak lid ti na ko - le - nou zpí - vá chvá - lu za - slou - že - nou.

3. Roz - po - meň se, tvůr - cí Slo - vo, že jsi tě - lo člo - vě - ko - vo,

vza - lo z lů - na čis - té Pan - ny, a - bys pře - bý - va - lo s ná - mi.

4. Dneš - ní den to dos - věd - ču - je, rok co rok se o - pa - ku - je,

že se ro - díš, Spá - so, v tě - le, z lás - ky Bo - ha Stvo - ři - te - le.

5. Te - be hvěz - dy, vo - dy, le - sy, zem a všech - no pod ne - be - sy,

pís - ní no - vých dí - ků chvá - lí, za čin spá - sy do - ko - na - lý.

6. Ať tím víc, tím ho - rouc - ně - ji , lid - ské chvá - ly k ne - bi zně - jí ,

ne - boť krev tvá hřích náš smy - la, na - še zra - dy vy - kou - pi - la.

7. Ja - ko to - bě, Je - zu Kris - te, na - ro - ze - ný z Pan - ny čis - té, ,

tak i Ot - ci, Du - chu slá - va , vě - ky vě - ků ať se vzdá - vá.